

Formatiranje paketa

Poruke koje računari međusobno razmenjuju mogu biti različitog sadržaja i različite dužine. Standardima je usvojeno da se u procesu komunikacije poruka na izvoru rastavlja na manje delove koji se nazivaju paketi.

Rad sa paketima obezbeđuje veću ekonomičnost u prenosu podataka. Na odredištu se pristigli paketi ponovo sastavljaju u celovitu originalnu poruku. Maksimalna veličina paketa zavisi od vrste mreže kroz koju se paket prenosi.

Svaki paket, osim bitova koji sadrže poruku, mora da sadrži i bitove sa nizom dodatnih informacija. Te dodatne informacije mogu biti razne:

- adresa izvora i odredišta,
- redni broj paketa
- informacija o tome da li paket ima prioritet, itd.

Sve ove informacije smeštaju se u deo paketa koji se naziva zaglavlje. Deo paketa u koji se upisuju bitovi koji označavaju poruku naziva se polje podataka. Samo zaglavlje sadrži niz upravljačkih informacija i sastoji se od više manjih polja različite dužine.